

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר ערבית למוצאי שבת

שיר המעלות. הנה ברכו את־יי כל־עבדי יי, העמדים בבית־יי בלילות. שאו־ידכם קדש, וברכו את־יי. יברכה יי מציון, עשה שמים וארץ.

תפלה למשה איש־האלהים, אדני מעון אתה היית לנו, בדר ודר. בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד־עולם אתה אל. תשב אנוש עד־דפא, ותאמר שובו בני־אדם. כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול פי יעבר, ואשמורה בלילה. זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלף. בבקר יציץ ויחלף, לערב מולל ויבש. כי־כלינו באפך, ובחמתך נבהלנו. שפה עונתינו לנגדך, עלמנו למאור פניך. כי כל־ימינו פנו בעברתך, פלינו שנינו כמו־הגה. ימי־שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, פי־גז חיש ונעפה. מי־יודע עז אפך, וכיראתך עברתך. למנות ימינו בן הודע, ונבא לבב חכמה. שובה יי עד־מתי, והנחם על־עבדיך. שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל־ימינו. שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה. יראה אל־עבדיך פעלך, והדרך על־בניהם. יהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

יי מלך גאות לבש, לבש יי עז התאזר, אף־תכון תכל בל־תמוט. נכון כסאך מאז, מעולם אתה. נשאו נהרות יי, נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים. מקלות מים רבים אדירים משפרי־ים, אדיר במרום יי. עדתיך נאמנו מאד, לביתך נאנה־קדש, יי לארץ ימים.

תִּכּוֹן תִּפְלְתִי קִטְרַת לְפָנֶיךָ, מִשָּׂאת כְּפִי מִנְחַת-עֶרֶב. עֶרֶב וּבִקְרָא
וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאֶהְמָה, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי. בְּרוּךְ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר
תִּפְלְתִי וַחֲסָדוֹ מֵאֵתִי.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶל-יִתְּן לַמוֹט רַגְלֶךָ, אֶל-יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה
לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שִׁמְרֶךָ, יְיָ צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם הִשְׁמַשׁ לֹא-יִכְפֹּה, וַיְרַח בְּלִילָהּ. יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמַר
אֶת-נַפְשֶׁךָ. יְיָ יִשְׁמַר-צִאתְךָ וּבואְךָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

לְדָוִד בְּרוּךְ יְיָ צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְרָב, אֲצַבְעוֹתַי לַמַּלְחָמָה. חֲסִדֵי
וּמִצְוֹתַי מִשְׁגָּבִי וּמִפְלִטֵי לִי, מִגִּנִּי וּבֹו חֲסִיתִי, הָרוּדַד עִמִּי תַחְתִּי. יְיָ
מִה-אָדָם וַתִּדְעֵהוּ, בֶּן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבֵהוּ. אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה, יָמִיו כְּצֵל
עוֹבֵר. יְיָ הִט־שָׁמִיךָ וַתִּרְד, גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ. בְּרוּךְ בָּרַק וַתְּפִיצֵם,
שָׁלַח חֲצִיךָ וַתְּהַמֵּם. שָׁלַח יְדִיךָ מִמְרוֹם, פָּצַנִי וַהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים,
מִיַּד בְּנֵי נָכָר. אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוְא, וַיִּמְנָם יָמִין שִׁקְרָא. אֱלֹהִים שִׁיר
חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָּךְ, בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה-לָּךְ. הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִים,
הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. פָּצַנִי וַהֲצִילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נָכָר, אֲשֶׁר
פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוְא, וַיִּמְנָם יָמִין שִׁקְרָא. אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנֹטְעִים מִגִּדְּלִים
בְּנִעוּרֵיהֶם, בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת, מִחֲטָבוֹת תְּבִנִית הַיֵּכָל. מְזוּיָנוּ מְלֵאִים
מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן, צֹאנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַכְּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ. אֲלוֹפֵינוּ
מִסְּבָלִים, אֵין-פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת, וְאֵין צְנוּחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ. אֲשֶׁרֵי הָעַם
שִׁכְּכָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁיִי אֱלֹהֵיוּ.

לְמִנְצֵחַ בְּגִינַת מְזִמּוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
סֵלָה. לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָךָ, בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים,
יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם. יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ לְאֲמִים, כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל,

וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ.

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֹּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י
אָדָם בֵּטַח בְּךָ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־וּם־קָרָאנוּ. בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ
אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹן, כִּי־אֲתָה יְיָ לְבָדָד, לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
חַיִּים, שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן
יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יְיָ שְׁבוֹת עִמּוֹ, יַגֵּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. יוֹמָם
יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים
מִיְיָ, מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה. וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיַּפְלִטֵם, יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם,
כִּי־חָסוּ בוֹ. חֲזָקוּ וַיֶּאֱמַץ לְבַבְכֶם, כָּל־הַמִּיַּחֲלִים לַיְיָ.

וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר
כָּל־חַמְתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־וּם־קָרָאנוּ.

הַחֲזֹן אוֹמֵר: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.

הַקֹּהֵל אוֹמֵר וְאַחֲרָיו הַחֲזֹן: בְּרִוּוֹ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּרִוּוֹ אֲתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֲרָבִים,
וּבְחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים,
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
לַיְלָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. וְשְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם
תָּמִיד הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרִוּוֹ אֲתָה יְיָ, הַמַּעְרִיב עֲרָבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָּ, תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּתָךְ, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ תֵּן בְּלַבְּנוּ, לְשִׁיחַ

בְּחֻקֵי רְצוֹנָךְ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי (תְּלִמוּד) תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
(וְחֻקֹתֶיךָ) לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרְךָ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמֵם
וְלַיְלָה, וְאַהֲבַתְךָ אֶל תְּסוּר מִמֶּנּוּ עַד נֶצַח נְצָחִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵי
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

המתפלל יחיד אומר: אל מִלֶּךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד.

אומ' בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָדְךָ
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וּנְתַתִּי
מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וּתִירֶשֶׁךָ וּיִצְהַרְךָ.
וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף-יי בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם.
וְשַׁמְתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֶתֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתָּם
עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר. דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֵת הַכְּנָף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי
 וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֲתֶם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם. (הציבור אומר: אָמֵת).

החזן חוזר ואומר: יי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת.

וְאָמַרְנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וְאֲנַחְנוּ
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִפֶּה כָּל עָרִיצִים.
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם
 נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְּדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ,
 וַיִּרְם קַרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. (הָאֵל) הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה,
 אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְּכַה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ מִתּוֹכָם לְחֵרֹת עוֹלָם. הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם
 סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרֹאוּ בְּנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלָכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קַבְּלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם: מִי־כַמְכָה
 בְּאֵלֶם יי, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא. מְלָכוּתְךָ
 רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ: יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעַד. וְנֹאמַר: כִּי־פָדָה יי אֶת־יִעֲקֹב, וַיְגַאֲלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְּׂפִיבָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידָנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים (טוֹבִים)
 וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְתִקְנָנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מְהֵרָה) לְמַעַן שְׁמֹךָ, וְהִסַּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב,

דְּבַר וְחָרַב וְרָעַב וְיָגוֹן וְאֲנָחָה, וְשָׁבַר (וְהָסַר) שֶׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
וְשֹׁמֵר צְאֲתָנוּ וּבוֹאֲנוּ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵר עֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד, אָמֵן.

אומרים בלחש: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלֶּךָ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּ־יָהּ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל
הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. כִּי לֹא־יִטַּשׁ
יי אֶת־עַמּוֹ בְּעָבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם.
וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים, יי הוּא
הָאֱלֹהִים. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. יְהִי־חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם, לַהֲדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לַהֲשַׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתְךָ. כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה
נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ נוֹדֶה לָךְ
לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תֵּהֱלֹתְךָ. בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יי בְּלִילָהּ, בְּרוּךְ
יי בְּשָׁכְבֵנוּ, בְּרוּךְ יי בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִית אוֹתִי
יי אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים, יַחֲדֵד שְׁמֶךָ וְקָיָם זְכָרְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ תָּמִיד,
הוּא יְמִלֶּךָ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. עַד כֵּאֵן בִּלְחַשׁ. תֵּהֱלֶה נְבִיעַ לְרוֹכֵב בְּעַרְבוֹת,
לְאֵל הַמְּפֹאָר בְּמַקְהֵלוֹת קְדוֹשִׁים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְלֶךְ אֵל חַי לְעַד
וְקָיָם לְנֶצַח.

החזן אומר:

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהַ,
וַיִּמְלִיךָ מְלֻכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזֵמַן קְרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהִא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
 לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
 בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בראש חודש מכריזים: "ראש חודש", בחנוכה ופורים שושן מכריזים: "על הנסים".

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
 טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלָךְ חַפְצֵי בְחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
 הַחַיִּים, לְמַעַן אֵל חַי).

מְלָךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְגַן אֲבֹרָהֶם.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מְלָךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו) מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים, זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים
 מֵמִית וּמְחַיֶּה).

וּנְאַמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

לְדוֹר וָדוֹר נְמַלִּיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, וְשַׁבְּחָךְ אֱלֹהֵינוּ
 מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלָךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (במוצאי שבת תשובה: הַמְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. אתה הכדלת בין קדש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. וכשם שהכדלתנו מגויי הארצות וממשפחות האדמה, כן תטהרנו ותנקנו מפל חטא ועון. וחננו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, ודבקנו במצותך, וקרבונו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי, חנון המרבה לסלוח.

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, וגאלנו מלכנו מהרה למען שמך, כי (אל) גואל חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו יי אלהינו ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו (ולכל תחלואינו), כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטר) לברכה על (כל) פני האדמה ושבע את העולם מברכותיך, ותן ברכה, ורוחה והצלחה בכל מעשה ידינו, וברך את שנותינו פשנים הטובות המבורכות. ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, (וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו). ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, ותמלך עלינו אתה

(מְהֵרָה) לְבַדְּךָ (בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים), בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (במוצאי שבת תשובה: הַמְלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וְלַמְלַשְׁיָנִים בַּל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כָּלָם כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִפְרְתוּ, וּמַלְכוּת זְדוּן מְהֵרָה תִעָקַר וּתִשְׁבַּר וּתִכְנִיעַ אוֹתָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זְדִים.

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצְּדִיקִים וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְהִמוּ (נָא) רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתּוֹ, וְשִׁים חֻלְקָנוּ עִמָּהֶם, לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כָךְ בְּטַחְנוּ מְלֶךְ עוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים.

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנִיזַן עוֹלָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.

בליל תשעה באב אומרים:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הָעִיר הָאֲבֵלָה הַחֲרֻבָה וְהַשׁוֹמְמָה, הַנְּתוּנָה בְּיַד זָרִים, הַרְמוּסָה בְּכַף עֲרִיצִים, וְיִבְלַעוּהָ לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְלִישְׂרָאֵל עַמְּךָ נִתְּמָה וּלְזָרַע יַעֲקֹב יִרְשָׁה הוֹרֶשְׁתָּהּ. נַעֲרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִעַפְרָה, וְחִקִּיצָה מֵאַרְץ הַיָּבֵשׁ, נָטָה עֲלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם, כִּי בָאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ, כְּאָמֹר וְאָנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאִם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה כְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירוֹ וְאֲבְלֵי עַמּוֹ וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם.

אַתָּה צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ בְּמְהֵרָה תִצְמַחַת, וְקָרְנֵנוּ תְרוּם בִּישׁוּעַתְךָ, כִּי לִישׁוּעַתְךָ קוֹיָנוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְצַמַּח קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים

וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתְנוּ וְאֶת תְּחִנָּתְנוּ, כִּי אָב מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים אֶתָּה
הוּא מַעֲוֹלָם, וְלֹא נָשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

בליל ט' באב היחיד הצם מוסיף:

עָנְנוּ יי עָנְנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אָנְחָנוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמוֹעַ תְּפִלָּתְנוּ,
וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִבְּקִשְׁתְּנוּ. הֲיֵה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ, (נ"א: לְשׁוֹעֲתֵנוּ) טָרֵם נִקְרָא אֶתָּה תַעֲנֶה, כְּדָבָר
שְׁנֵאמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֶשְׁמַע, כִּי אֶתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ, יִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזְכוּרֵי מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוּרֵי
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלִּיטָה) לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן בְּיוֹם
(בראש חודש: ראש החודש הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חג המִצּוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חג
הַסּוּכוֹת הַזֶּה) זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אָנְחָנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל גְּסִיף שְׁכָבְלֵנוּ יוֹם
יוֹם עָמְנוּ וְעַל נְפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁכָבְלֵנוּ עַתָּה, עָרֵב וְכָקֵר וְצָהָרִים,

הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך. לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו.

בחנוכה ובפורים דפרזים אומרים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, ובקש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו כראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. וכשם שעשית עמהם גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי וצוונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעום שמונה ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמהם גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבוש את כעסך, פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד, כל החיים יודוך סלה, ויהללו לשמך הטוב באמת.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך).

ברוך אתה יי, הטוב שמך וילך נאָה להודות.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּפָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבְרַכְנוּ ו) לְבָרְךָ אֶת כָּל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְצֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נְזָכָר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).

ברוך אתה יי, המְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

יהיו לְרַצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תִּהְיֶה. יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֵי לְרַעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שִׁתְּפַתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֲכָמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעָה, שַׁעֲרֵי פְרִנְסָה וְכָל-כְּלָהּ, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.

יהיו לְרַצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יהי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

החזן אומר:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֵלְמָא דֵּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא

ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא יתברך), וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

מדלגים על מה שלהלן אם במשך השבוע חל י"ט וכן בליל ט' באב.

יְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יתְלוֹנָן. אִמַר לִי מַחְסֵי וּמַצֻּדְתֵי, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. כִּי הוּא יִצְיֵלָךְ מִפַּח יְקוּשׁ, מְדַבֵּר הַוּוֹת. בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת־כַּנְפָיו תִּחְסֶה, צָנָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ. לֹא־תִירָא מִפַּחַד לְיָלָה, מִחַץ יַעֲוֶף יוֹמָם. מְדַבֵּר בְּאִפְלֵ יְהִלָּךְ, מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים. יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְךָ וּרְבִבָה מִימִינְךָ, אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבִּיט, וְשִׁלַּמַּת רְשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי־אֲתָה יְיָ מַחְסֵי, עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָךְ. לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאֶהְלָךְ. כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לָּךְ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ. עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן־תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ. עַל־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ, תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין. כִּי בִי חָשַׁק וְאִפְלִטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יִדַע שְׁמִי. יִקְרָאנִי וְאֲעֲנֶהוּ עַמּוֹ־אֲנֹכִי בְצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאֲרָאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאֲרָאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

וְאֲתָה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקִרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בַּלְחַשׁ: וּמִקְבְּלֵינָּךְ דִּין מִן דִּין וְאֲמַרִין, קְדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתִּיָה, קְדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתִּיָה, קְדִישׁ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא, יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא

כָּל אֲרָעָא זִיו יְקָרִיָּה עַד כּאן. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְקוֹמוֹ. בלחש: וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתַרְאֵי קָל זִיעַ שְׂגִיָּא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דְיְיָ מֵאַתְר בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ עַד כּאן. יְיָ יִמְלִיךְ לְעֵלְמָא וְעַד. בלחש: יְיָ מְלָכוּתֵיהּ קָאִים לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחְשָׁבוֹת לְכַב עִמָּךְ, וְהִכֵּן לְכַבֵּם אֱלִיךְ. וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ. כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלַח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קַרְאִיךְ. צְדָקְתָךְ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרְתָךְ אָמֶת. תַּתֵּן אָמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁפַּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סְלָה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ. (יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קַרְאֵנוּ). עַד כּאן בלחש.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שְׁבִרְאָנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אָמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ, הִרְחַמְן יִפְתַּח לְבָנוּ לְתוֹרָתוֹ וְיִטַּע אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלִירְאָה אוֹתוֹ, וְלִעֲבָדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבְבֵּי שְׁלָם, וּבְנִפְשׁ חֲפִצָּה, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ יְשׁוּעַת שְׁנֵי הַמַּשִּׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזִכוּת וְלִמְעֻשִׁים טוֹבִים וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

החזן אומר:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֵלְמָא דֵּי בְּרָא כְרַעוּתֵיהּ, וְיִמְלִיךְ מְלָכוּתֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יְתַבְרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן).

לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאַמְרִין
 בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
 וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וַחַיִּים טוֹבִים
 (עֲלִינוּ וְ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ)עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עוֹנִים: אָמֵן).

בחנוכה מדליקין כאן את הנרות.

בט' באב אין אומרים:

וַיִּתֵּן-לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ.
 יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים, הִוֵּה גִבִּיר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי
 אֲמָה, אֲרָרֶיךָ אֲרוּר וּמְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ. וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךָ וַיַּרְבֶּךָ,
 וְהֵייתָ לְקָהֵל עַמִּים. וַיִּתֵּן-לָךְ אֶת-בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ,
 לְרִשְׁתָּךְ אֶת-אָרֶץ מִגְרִיךָ, אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם. הַמְלֹאךָ הַגָּאֵל
 אֲתִי מִכָּל-רַע יִבְרָךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אֲבֹתֵי אַבְרָהָם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ. מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ.
 בְּרַכַּת שָׁמַיִם מְעַל, בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת, בְּרַכַּת שְׂדֵים וְרַחֵם. בְּרַכַּת
 אֲבִיךָ גְּבִירוּ עַל-בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד-תַּאֲנוֹת גְּבַעַת עוֹלָם, תַּהֲיִינָן לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 וּלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִיו. יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּנְכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לְרֹב. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְךָ פְּעַמִּים, וַיִּבְרָךְ
 אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשׂוּדָה. בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבִאָדָה, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתָךְ. יִתֵּן יְיָ אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ
 נִגְפִים לְפָנֶיךָ, בְּדֶרֶךְ אַחַד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וּבִשְׂבַעַת דְּרָכִים יְנוֹסוּ לְפָנֶיךָ.
 יֵצוּ יְיָ אַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ, וּבִבְרַכְךָ בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת-אוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם,

לתת מטרה-ארצה בעתו ולברך את כל-מעשה ידך, והלוית גוים רבים
 ואפה לא תלנה. אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי, מגן עזרך,
 ואשר-חרב גאותך, ויפחשו איביך לך, ואפה על-במותימו תדרך.
 ופדויי יי ישבון ובאו ציון ברנה, ושמחת עולם על-ראשם, ששון
 ושמחה ישיגו, ונסו יגון ואנחה. ואמר ביום ההוא, הנה אלהינו
 זה קנינו לו ויושיענו, זה יי קנינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו.
 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי-עזי וזמרת יה יי, ויהי-לי
 לישועה. ושאבתם-מים בששון, ממעיני הישועה. ואמרתם ביום
 ההוא, הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילתי, הזכירו כי
 נשגב שמו. זמרו יי כי גאות עשה, מודעת זאת בכל-הארץ. צהלי
 ורני יושבת ציון, כי-גדול בקרבך קדוש ישראל. ישראל נושע ביי
 תשועת עולמים, לא-תבשו ולא-תפלמו עד-עולמי עד. כי כל-העמים
 ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם-יי אלהינו לעולם ועד. בית
 יעקב, לכו ונלכה באור יי. ויהי דוד לכל-דרכיו משפיל, ויי עמו.
 ואמרתם כה לחי, ואפה שלום וביתך שלום וכל אשר-לך שלום.
 הנני שלח מלאכי, ופנה-דרךך לפני, ופתאם יבוא אל-היכלו האדון
 אשר-אתם מבקשים, ומלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-בא,
 אמר יי צבאות. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום
 יי, הגדול והנורא. אחרי יי אלהיכם תלכו ואתו תיראו, ואת-מצותיו
 תשמרו ובקלו תשמעו, ואתו תעבדו וכו תדבקון. ואתם הדבקים
 ביי אלהיכם, חיים כלכם היום. כי-בשמחה תצאו ובשלום תובלון,
 החרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל-עצי השדה ימחאו-כף.

שיר למעלות, אשא עיני אל-החרים, מאין יבא עזרי. עזרי מעם
 יי, עשה שמים וארץ. אל-יתן למוט רגלך, אל-יגום שמרך. הנה
 לא-יגום ולא יישן, שומר ישראל. יי שמרך, יי צלך על-יד מינך.

יומם השמש לא-יכפה, וירח בליקה. יי ישמרך מכל-רע, ישמר את-נפשך. יי ישמר-צאתך ובואך, מעתה ועד-עולם.

יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום. תורת יי תמימה משיבת נפש, עדות יי נאמנה מחכימת פתי. פקודי יי ישרים משמחי-לב, מצות יי ברה מאירת עינים. יראת יי טהורה עומדת לעד, משפטי-יי אמת, צדקו יחדו. הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים. גם-עבדך נזהר בהם, בשמרם עקב רב. שגיאות מי-יבין, מנסתרות נקני. גם מזדים חשף עבדך, אל ימשלובי אז איתם, ונקיתי מפשע רב. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפי לפניך, יי צורי וגאלי. צורי בעולם הזה, וגאלי בעולם הבא. ואני אגיד לעלם, אומרה לאלהי יעקב. וכל-קרני רשעים אגדע, תרומנה קרנות צדיק. טוב-לי כיעניתי, למען אלמד חקיך. טוב-לי תורת-פיך, מאלפי זהב וכסף. ברוך יי לעולם, אמן ואמן. יי למלך יי לעולם, אמן ואמן. ברוך יי מציון שכן ירושלם, הללויה.

הללויה, הללו-אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור. הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועגב. הללוהו בצלצלי-שמע, הללוהו בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יה, הללויה. כל הנשמה תהלל יה, הללויה.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילה, שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה-נא שלום בך. למען בית-יי אלהינו, אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניך, שלום על ישראל. (שלום רב לאהבי תורתך, ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום).

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ, וַיִּמְלִיף מְלֻכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וּגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דִּי־תַבִּיז) דְּעַסְקִין בְּאוּרֵיתָא (קַדְשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא (לְנָא ו) לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא וְחֻנָּא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחַיֵּי אַרְיֵכִי) וּמְזוּגֵי רוּיַחִין מִן קַדָּם מְרִיהַ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת. שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שְׁהוּא) נוֹטָה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינַת עֲזוֹ בְּגִבְהַי מְרוֹמִים. הוּא יֵי אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, אָמַת מְלַכְנּוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, כְּפַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וַהֲשַׁבַּתְּ אֶל לְבַבְךָ, כִּי יֵי הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנֶה לָךְ יֵי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאָרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ.

כִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לֵךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן.
 לְפָנָיִךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
 עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ
 הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. פִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד. וְכָתוּב: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתום:

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהַ, וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
 וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמִי
 עֵלְמִיָּא (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
 תְּשֻׁבָּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא
 מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (ועוֹנִים: אָמֵן).
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרַךְ.

הקהל אומר ואחריו החזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

הבדלה על הכוס

יש אומרים:

זְכוּר לְטוֹב, שְׁבוּעַ טוֹב, בְּסִימָן טוֹב.

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, בְּמַהֲרָה יָבֵא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד.

אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל, אִישׁ בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל, אִישׁ גֵּשׁ וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אִישׁ דְּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו, אִישׁ הַנִּקְרָא בְּעַל שְׁעַר בְּסַמְנָיו, אִישׁ וְאָזוּר עוֹר אָזוּר בְּמַתְנָיו.

אִישׁ תְּשֻׁבִי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא, תְּצַלִּיחֵנוּ עַל יְדוֹ בַתּוֹרָה, תְּשֻׁמֵּעֵנוּ מִפִּי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה, תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בְּחֵלוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנָתַן לוֹ שְׁלוֹם, וְהַחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם, יֵי יְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

בְּכַתּוּב: הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, לְפָנָי בּוֹא יוֹם יְיָ, הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַשִּׁיב לְב־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם.

לִיְהוֹדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וִיקָר, (בֶּן תַּהֲיֶה לָנוּ). בְּשִׁמְחָה נוֹעֲדָנוּ בְּבֵית (בְּבֵית הַכְּנֶסֶת) הַזֶּה, וּבְכָל מְקוֹם שְׁנֵהֲיֶה שָׁם. יְהִי אֲדִיר בְּעֶזְרָנוּ, סִימָן טוֹב בְּבֵיתֵנוּ, מְזַל טוֹב בְּגוֹרְלָנוּ. יְבָרְכֵנוּ יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר כָּל, בְּפָרְיָהּ וּרְבִיָּהּ, בְּעוֹשֶׁר, (בְּבָרִיאוֹת), בְּנִכְסִים וּבְרוּב כָּל. כָּל יִשְׁמַחֵנוּ אֲדוֹן מְעֻזָּנוּ, וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל יְדַרְכֵנוּ.

כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא. אָנָּה יְיָ, עֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח (לָנוּ) בְּרָכָה, רְנוּחָה, וְהַצְּלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְנֹאמֵר אָמֵן.

סְבִרֵי מְרַנָּן : (הקהל עונה: לְחַיִּים).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן (נ"א: הַגֶּפֶן).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיַּי (עֲשׂוּבֵי אוּ עֲצֵי) בְּשָׂמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל.

יש מוסיפים:

וְנַחַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ, כֵּן נִמְצָא חֵן וְשְׂכָל־טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם. וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהֵיבָרָה וַיִּמְצָא בְּשָׂנָה הַהִיא מְאָה שְׁעָרִים, וַיְבָרְכֵהוּ יְיָ. אֵלֵיהֶם וְכוּ'.